

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415203212
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4415203212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malikovej a členov senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Wustenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31383408, proti žalovanému: W. O., bytom H. XX, Q. M., zastúpený JUDr. Ernestom Botkom, advokátom, so sídlom Björnsonova 2, Nové Zámky, o zaplatenie 801,97 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. októbra 2015 č.k. 17C/119/2015-60, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 801,97 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 01. 07. 2012 do zaplatenia a zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 59,60 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Za preukázaný mal skutkový stav, v rámci ktorého zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 06. 05. 2011 poisťovnú zmluvu o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. U s evidenčným číslom Q s ročným poisťovým obdobím, poisťovým vo výške 199 eur. Predmetným motorovým vozidlom bola dňa 06. 01. 2012 spôsobená dopravná nehoda vodičom R. X., v dôsledku ktorej došlo k usmrteniu vodiča R. X. a jeho spolujazdca J. R.. Žalovaný oznámil škodovú udalosť až dňa 17. 06. 2012. Žalobca listom zo dňa 05. 06. 2012 vyzval žalovaného na zaplatenie náhrady poisťového plnenia vo výške 801,97 eura. Žalobca vyplatil otcovi poškodeného, K. R., titulom poisťovej udalosti sumu v celkovej výške 1002,46 (náklady spojené s pohrebom a zradenie pomníka) a od žalovaného si uplatňuje sumu 801,97 eura. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b/, § 12 ods. 1 písm. g/, § 10 ods. 1 zákona číslo 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“) a § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) dôvodiac, že žalovaný, ako prevádzkovateľ motorového vozidla si nesplnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 4 ods. 1 a § 10 ods. 1 písm. a/ zákona o povinnom zmluvnom poistení a nenahlásil poisťovnú udalosť v lehote 15 dní, ale až podaním zo dňa 17. 06. 2012. Žalobca preukázal listinnými dôkazmi zaplatenie sumy 1002,46 eura poškodenému K. i z titulu poisťového plnenia. Žalovaný na výzvu žalobcu na zaplatenie náhrady poisťového plnenia nereagoval, poisťové plnenie nezaplatil napriek tomu, že žalobca svoj nárok znížil o 20%. Zároveň priznal žalobcovi úrok z omeškania, výška ktorého nie je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01. 07. 2010. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku

(zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. 06. 2016, ďalej len „OSP“) a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 59,60 eura.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie na nové konanie. Dôvodil tým, že v čase nehody motorového vozidla sa necítil byť vlastníkom tohto vozidla, preto predmetnú poistnú udalosť nenahlásil poisťovni. Medzi ním a žalobcom neexistoval už žiadny vzťah, preto nebol povinný uhradiť mu dlžnú sumu. Sám po nehode motorového vozidla zrušil povinné zmluvné poistenie, nakoľko predmet poistenia, neexistoval. So skutočným vlastníkom písomne vyhotovil obsahovo inú listinu, ako zodpovedá spoločnej vôli účastníkov niečo predať a kúpiť. Aj keď na polícii nebola vyznačená zmena vlastníka, resp. držiteľa motorového vozidla a napriek tomu, že povinné zmluvné poistenie nezaniklo voči jeho osobe ako poistenému a to iba preto, že v poisťovni nerešpektujú platný Občiansky zákonník, ale rešpektujú administratívny akt prepisu vozidla, necítil sa byť vlastníkom vozidla. V prípade hnutelnej veci nemusí pri zmene vlastníctva zo strany predávajúceho byť hnutelná vec predmetom písomnej kúpnej zmluvy, stačí, ak dôjde k faktickému odovzdaniu a prevzatiu hnutelnej veci. Dodal, že otec poškodeného si právo na vyplatenie pohrebných trov uplatnil až o niekoľko mesiacov po havárii, ale v každom prípade v čase, keď medzi ním a žalobcom neexistoval už žiadny zmluvný vzťah. Súd prvej inštancie teda zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver, spočívajúci v tom, že nárok žalobcu je dôvodný a že má právo na úhradu 80% ním vyplatenej sumy už z vtedy neexistujúceho zmluvného vzťahu medzi stranami konania.

3. Žalobca, reagujúc na odvolanie žalovaného, v písomnom vyjadrení považoval napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a dôvody, ktorými žalovaný odôvodňuje svoje odvolanie, za neopodstatnené a nepreukázané. Poznamenal, že žalovaný na pojednávaní dňa 16. 10. 2015 uznal nárok žalobcu, čo do právneho základu. Z vykonaných dôkazov nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť fakt, že poistené vozidlo žalovaný predal R. X.. Čestné prehlásenie R. X., ktorým žalovaný preukazuje absenciu jeho pasívnej legitímácie, nemožno považovať za právny úkon, dôsledkom ktorého prešlo vlastnícke právo k vozidlu zo žalovaného na R. X.. Zo samotného textu čestného prehlásenia vyplýva, že poistené vozidlo si „prepožičal“ a nemožno z neho vyvodiť vôľu účastníkov vec scudziť. Záveru, že čestné prehlásenie nie je možné považovať za kúpnu zmluvu, nasvedčuje aj spôsob dojednania odplaty za požičanie vozidla. Z predmetného dokladu nevyplýva, že by si účastníci dojednali výhradu vlastníckeho práva, žalovaný nepreukázal, či R. X. dojednanú odplatu aj uhradil. Nemožno prisvedčiť ani argumentácii žalovaného, že v čase poistnej udalosti poistná zmluva bola zaniknutá, nakoľko v konaní nepreukázal, že pred vznikom škodovej udalosti nastala niektorá zo skutočností uvedených v ustanovení § 9 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Zánik poistenia nastáva až prevodom držby motorového vozidla na inú osobu v evidencii vozidiel, samotná existencia kúpno-predajnej zmluvy nie je spôsobilá prívodiť zánik poistenia zodpovednosti, pričom predaj vozidla ani nebol náležite preukázaný. Navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaného podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol podľa procesných ustanovení zákona číslo 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

V danej veci odvolací súd rozhodoval o odvolaní podanom žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata sumy 801,97 eura z titulu náhrady poistného plnenia, nakoľko žalovaný porušil svoju zákonnú povinnosť uvedenú v ustanovení § 10 ods. 1 písm. a/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, keď poistnú udalosť zo dňa 06. 01. 2012 nahlásil poisťovni až dňa 19. 06. 2012, teda po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty. Žalobca vyplatil poistné plnenie poškodenému v sume 1002,46 eura, od žalovaného žiada náhradu v sume 801,97 eura. Žalovaný nesúhlasí a tvrdí, že v čase nehody, t.j. k 06. 01. 2012, sa necítil byť vlastníkom, resp. držiteľom motorového vozidla, s ktorým bola spôsobená dopravná nehoda.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V danej veci súd prvého stupňa vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že dôkazné bremeno preukázania právnej skutočnosti, že v čase dopravnej nehody nebol vlastníkom, resp. držiteľom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, bolo na žalovanom. Tvrdenie žalovaného, že motorové vozidlo predal R. X., ktorú skutočnosť preukazoval „čestným prehlásením“, nie je možné považovať za právne relevantnú obranu, nakoľko v predmetnom „čestnom prehlásení“ samotní účastníci (podpísali ho obaja, aj R. X. a aj žalovaný), že R. X. si vozidlo „prepožičal“ od pána W. O.. Je nesporné, že predmetné „čestné prehlásenie“ ani po obsahovej stránke nie je vôbec možné považovať za kúpnu zmluvu, nakoľko neobsahuje jej podstatné náležitosti (označenie zmluvných strán, dojednanú kúpnu cenu a ďalšie) a to aj za situácie, že Občiansky zákonník nepredpisuje písomnú formu kúpnej zmluvy, ak predmetom je hnuiteľná vec. Na druhej strane je však potrebné poukázať na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorého poistnú zmluvu je povinný uzavrieť ten, kto je ako prevádzkovateľ, držiteľ alebo vlastník zapísaný v dokladoch vozidla. Je nesporné, že v dokladoch predmetného motorového vozidla bol ako vlastník zapísaný žalovaný. Ak teda žalovaný bol toho názoru, že nie je vlastníkom, resp., že sa necítil byť vlastníkom motorového vozidla a vlastnícke právo k tomuto vozidlu previedol kúpnu zmluvou na R. X., bolo jeho povinnosťou vykonať zmenu v osobe vlastníka, či držiteľa vozidla v dokladoch vozidla. Ak takáto zmena vykonaná nebola a žalovaný bol zapísaný v dokladoch vozidla ako jeho vlastník, vzťahovala sa na neho povinnosť podľa § 10 ods. 1 písm. a/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, nahlásiť škodovú udalosť do 15 dní po jej vzniku. Je nesporné a žalovaný to ani nevyvrátil, že túto povinnosť si nesplnil. Za tejto situácie vznikol potom žalobcovi nárok na náhradu poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o povinnom zmluvnom poistení a neobstojí tvrdenie žalovaného v podanom odvolaní, že nemal zmluvný vzťah so žalobcom. Za okamih, kedy dochádza k nároku na náhradu poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o povinnom zmluvnom poistení nie je možné považovať dátum, kedy si poškodený uplatnil nárok na poistné plnenie, resp. dátum, kedy poisťovňa poškodenému plnila, ale deň vzniku poistnej udalosti, v danom prípade deň 06. 01. 2012. K tomuto dátumu bol žalovaný zapísaný ako držiteľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda a za absencie splnenia povinnosti uvedenej v ustanovení § 10 ods. 1 písm. a/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, vznikol žalobcovi nárok na náhradu poistného plnenia. Z uvedených dôvodov námietku žalovaného, vznesenú aj v podanom odvolaní, týkajúcu sa nedostatku jeho pasívnej legitímácie, odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

Odvolací súd iba poznamenáva, že sám žalovaný v priebehu konania žiadal znížiť náhradu poistného plnenia o 50% a povoliť prípadnú náhradu na plnenie v splátkach. Už z jeho prednesov

na pojednávaní dňa 16. 10. 2015 vyplýva, že uznal určitú časť svojho zavinenia a bol ochotný uhradiť polovicu zo žiadaného nároku.

10.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11.O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).